

Второто отдѣленіе, което ся държѣше непосредственно съ щериятъ бѣше едно двойно отъ нейъ пространство. То имаше единъ съвсѣмъ страненъ и страшенъ видъ, желѣзны столы (масы), освѣтляваны отъ двѣ лучерны (ламбы) отсамъ и отгатыкъ които разливахъ мѣждивъ свѣтлинъ тукъ-тамъ разнебытены разны съчива и машины и тѣлтъ (ἑδαφος) на туй отдѣленіе пълно съ всякаквы металическы опилкы, и тукъ-тамъ прѣснжты разны недоискараны монеты златы и срѣбърны на разны народности. Двѣ дупкы които излѣзвахъ въ градинѣтъ на Г. Тоннера като устія на сухи кладенцы, прѣзъ тѣхъ влѣзваше въздухъ въ това страшно подземно жилище. Третето отдѣленіе, тѣсно и тъмно, отъ една само лучерна освѣтлявано, служаше за влагалницѣ; имаше таинъ исходъ прѣзъ единъ подводъ който излѣзваше чякъ край морето, и то ся държѣше съ прѣдрѣченното, въ което видѣхмы прибѣгвали сыноветѣ на ношѣта и Гырджика.

Тѣзи тритѣ подземны отдѣленія съставяха положището и дѣлалището на калпазанитѣ.

Гырджикътъ щомъ влѣзе въ второто отдѣленіе мѣтнѣ единъ обемливъ погледъ върху всичко що ся намѣрваше тамо, послѣ ся обърна къмъ одного отъ дружинѣтъ си:

— Да ся извѣсти, рече главтарѣтъ.

— Кой да отиде ?

Ты самъ иди ! Промѣни си дрѣхитѣ, слѣзъ полека, полека прѣзъ скрышыйтъ пѣтъ, възсучи къмъ нивята и съвсѣмъ като че нещешъ да знаешъ, плати добренце на единъ канкчія и дай извѣстіе на главатаря. Да ти кажъ още, ако щешъ, довечера намини у бае си Трипанови и му пришепни на ухото, че Гырджикътъ си свършилъ (кажи) работѣтъ, но му ся случило една прѣчка и не можѣ да дойде.

— Какъ ! че знае ли нѣщо г. Трипани ?

— Не, бе брате ; не ѣ за туй. Друго нѣщо бѣше ми нарѣчалъ да му свършѣ нѣкоѣ работѣ, туй то... Г. Три-